

Második jogalap: az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének téves értelmezése és téves alkalmazása

A második jogalap első része: a Törvényszék az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel alkalmazhatóságának értékelése során tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a megerősítő határozatnak kézzelfogható bizonyítékokat kell szolgáltatnia – ami nem történt meg. Továbbá a Törvényszék az indokolásában olyan általános megállapításokra szorítkozott, amelyek általában véve megtagadják a védelmet, ahelyett hogy konkrétan kitérnének a Tanács által a döntéshozatali eljárás veszélyeztetésével kapcsolatban előadott indokokra.

A második jogalap második része: a Törvényszék továbbá tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a jogalkotási dokumentumok fokozott átláthatóságának alapjául szolgáló demokratikus elszámoltathatóság elve valamennyi, jogalkotási eljárással kapcsolatos dokumentumra egyaránt vonatkozik, függetlenül attól, hogy azok politikai döntéshozók álláspontját tartalmazzák-e, vagy pedig a belső szolgálatok, köztük a Jogi Szolgálat hozzájárulásait képezik-e.

Harmadik jogalap: a Törvényszék eljárási szabályzata 113. cikkének megsértése és a tények elferdítése

Végezetül, a Törvényszék megtagadta az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, illetve annak figyelembevételét, hogy bírósági eljárást kezdeményeztek a 2020/2092⁽²⁾ rendelettel szemben ugyanazon jogi kérdések kapcsán, mint amelyek a véleményben is vizsgálat tárgyát képezték. Ez olyan eljárási szabálytalanságnak minősül, amely miatt a Tanácsnak nem volt lehetősége arra, hogy az ügy egy lényeges elemével kapcsolatban a Törvényszék meghallgassa.

(¹) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

(²) Az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020. L 433 I., 1. o.; helyesbítések: HL 2021. L 137., 22. o.; HL 2021. L 373., 94. o.).

A Törvényszék (hatodik tanács) T-510/19. sz., Puma kontra EUIPO – Gemma Group (Ugró nagymacska ábrázolása) ügyben 2021. május 19-én hozott ítélete ellen a Puma SE által 2021. július 28-án benyújtott fellebbezés

(C-462/21. P. sz. ügy)

(2022/C 51/20)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Puma SE (képviselő: P. González-Bueno Catalán de Ocón abogado)

A többi fél az eljárásban: Fashion Energy Srl, az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2021. december 1-jei végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy a Puma SE maga viseli saját költségeit.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-328/20. sz., Electrodomésticos Taurus, S. L. kontra EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd ügyben 2021. május 17-én hozott ítélete ellen az Electrodomésticos Taurus, S. L. által 2021. július 19-én benyújtott fellebbezés

(C-468/21. P. sz. ügy)

(2022/C 51/21)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Electrodomésticos Taurus, S. L. (képviselő: E. Manresa Medina, abogado)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd

A Bíróság elnökhelyettese 2021. október 6-i végzésében a fellebbezést elfogadhatatlannak nyilvánította, és úgy határozott, hogy az Electrodomésticos Taurus, S. L. maga viseli saját költségeit.

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2021. szeptember 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Caixabank S. A. kontra X

(C-565/21. sz. ügy)

(2022/C 51/22)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Caixabank S. A.

Alperes: X

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a 93/13/EGK irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (1) bekezdésével, valamint a 4. és 5. cikkével az a nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely – az olyan különös szabályozásra tekintettel, amely a szerződéskötési díjat olyan díjként szabályozza, amely a jelzálogkölcson vagy -hitel vizsgálatával, nyújtásával, illetve kezelésével összefüggő, valamint a kölcsönadónak a kölcsön vagy hitel nyújtásából eredő tevékenységéhez kapcsolódó egyéb hasonló szolgáltatások díjazására szolgál, és amelyet egyszer, általában a szerződés megkötésekor kell megfizetni – megállapítja, hogy az ilyen díjat előíró feltétel a szerződés valamely lényeges elemét szabályozza, mivel az az ár egyik fő alkotóelemét képezi, és nem tekinthető tisztességtelennek, ha világos és érthető módon, az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata által megállapított tág értelemben van megfogalmazva?
- 2) Ellentétes-e a 93/13/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével az a nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely a jelzálogkölcson- vagy jelzáloghitel-szerződés valamely lényeges elemét szabályozó feltétel világos és érthető jellegének értékelése érdekében olyan elemeket vesz figyelembe, mint az ilyen feltétel széleskörű ismertsége a fogyasztók körében; a kötelező tájékoztatás, amelyet a pénzügyi intézménynek a szabványosított tájékoztatókra vonatkozó szabályozás szerint a potenciális hitelfelvevő részére nyújtania kell; a bankok hirdetései; az átlagfogyasztó által a feltételre arra tekintettel fordított különös figyelem, hogy az az árnak a kölcsön kezdő időpontjában teljes egészében fizetendő elemét képezi, és a kölcsön megszerzésével járó gazdasági áldozatvállalás lényeges elemét jelenti a fogyasztó számára; valamint hogy a feltétel megfogalmazása, helye és szerkezete lehetővé teszi annak mérlegelését, hogy a feltétel a szerződés lényeges elemét képezi-e?
- 3) Ellentétes-e a 93/13/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével az a nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely szerint egy olyan kölcsön- vagy hitelszerződéssel kapcsolatos szerződéskötési díjra vonatkozó szerződési feltétel, mint amilyen az alapjogvita tárgyát képezi, amely díj célja a kölcsön- vagy hitelkérelem vizsgálatával, tervezésével és személyre szabott feldolgozásával összefüggő szolgáltatások (a kölcsön törlesztettségének, az adós fizetőképességének, a jelzálogjoggal terhelt dolgokkal kapcsolatos terhek vizsgálata stb.) – mint a kölcsön vagy hitel nyújtásának előfeltételei – díjazása, és amelyet a nemzeti szabályozás kifejezetten a kölcsön vagy hitel nyújtásához kapcsolódó tevékenységek díjazásaként határoz meg, a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit jelentős egyenlőtlenséget keletkeztet a fogyasztó kárára?

⁽¹⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.).